

lighedsforbrydere. Jeg og adskillige andre af Udvalgets Medlemmer har været overordentlig betænkelige ved denne Bestemmelse, fordi saaledes som Bestemmelsen er affattet, har den jo paa en vis Maade Karakteren af en Lov med tilbagevirkende Kraft; og skønt det, der her er Tale om, ikke er en Straffelov, men en Lov af anden Art, vil det praktisk blive sammenstillet med straffetretlige Foranstaltninger, og Offentligheden vil let faa det Indtryk, at man nu bagefter ved ny Lov foretager nye straffetretlige Indgreb overfor den Person, som havde god Grund til at tro, at Samfundet var færdigt med ham. Imidlertid har den højtærede Justitsminister holdt meget stærkt fast paa at faa en Overgangsbestemmelse og har gjort gældende, at hvis man ikke gav et saadant Korrektiv, som her foreslaas, vilde man slet ikke opnaa det, som fra først af havde været Hensigten, og som alle til at begynde med havde været enige om, at man dog skulde kunne give en Løsning paa. De af Udvalgets Medlemmer, der nærrede Betænkelighed, har derfor bøjet sig og er overfor den højtærede Minister indgaaet paa, at den Bestemmelse, jeg nys oplæste, blev indsat. Jeg tør antage, at den højtærede Justitsminister selv senere vil sige nogle Ord om denne Bestemmelses Karakter. Jeg skal her blot fremhæve, at det jo dog i alle Tilfælde er en Bestemmelse, som maa benyttes med stor Diskretion, og jeg gaar ud fra, at dette ogsaa er den højtærede Justitsministers Tanke, og at man ikke vil anvende en Bestemmelse af saa prekær Natur som denne Bestemmelse, hvor der ikke er afgørende Grunde, som taler derfor.

Jeg skal saa endnu blot gøre opmærksom paa, at det Udkast, som oprindeligt blev fremlagt af mig og mine Partifæller i Udvalget, og som er fulgt med Skrivelserne til Straffelovskommissionsmedlemmerne, danner Grundlaget for det Ændringsforslag, her foreligger, men at der saa er indføjet en Bestemmelse i § 6, der er taget fra Straffelovskommissionsmedlemmernes Erklæring. Det er, som ærede Medlemmer vil se, en Bestemmelse, hvorved der gives Anvisning paa nogle mildere Foranstaltninger, Tilhold i forskellige Retninger. Det gælder ikke den hele Lov, men kun om Sædelighedsforbrydere. Men det er vel ogsaa saa, at saadanne Tilhold, som der er Tale om i § 6, kun er praktiske overfor Sædelighedsforbrydere; jeg kunde ikke tænke mig, at man f. Eks. overfor Brandstiftere kunde opnaa noget ved Tilhold af den Art. Men der er altsaa et Omraade, hvor det eventuelt

kunde anvendes sammen med den foregaaende Bestemmelse; begge Bestemmelser er altsaa anvendelige paa samme Omraade, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg i det hele mener, at § 6 er velbegrunder, men at jeg særlig glæder mig derover netop paa Grund af det Forhold, hvori Paragraffen for Sædelighedsforbrydelsers Vedkommende staar til de foregaaende Bestemmelser, navnlig § 1. Thi jeg tør tro, at det, at vi har § 6 med de mildere Foranstaltninger, vil bevirke, at de omfattende Indgreb i den personlige Frihed, som hjemles i § 1 og følgende, bliver sjældnere. Hvis man overfor en Mand, som maa gøres uskadelig, ikke har noget andet end de skarpe Foranstaltninger, maa man anvende dem; men naar man har en mildere Foranstaltning, kan der vel ikke være Tvivl om, at man vil anvende den, hvis man anser den for tilstrækkelig, og der vil altsaa ikke være nogen Grund til at anvende de skarpe Foranstaltninger, før man kommer ud over det, der kan magtes med de mildere, og før det altsaa maa siges at være aldeles nødvendigt.

Jeg har her i store Træk gjort Rede for det Kompromis, der saaledes er opnaaet. Jeg vil haabe, vi har været heldige, saaledes at det vil vise sig, at man kan komme igennem med Loven. Jeg venter paa ingen Maade at faa Ros eller Tilslutning eller blot at undgaa Kritik fra Juristers Side, for de vil naturligvis kaste sig over det principielle ved Lovforslaget, men jeg haaber, at de, der skal bruge Loven, praktisk vil slaa sig til Ro hermed, saaledes at det senere kan vise sig, at man er kommet ind paa en Vej, som er farbar.

Med disse Ord skal jeg tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale Udvalgsindstillingen til Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Steincke): Den ærede Ordfører, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), begyndte sin Tale med at fremhæve, at der paa denne Sags første Trin havde hersket en Panikstemning, og den ærede Ordfører hævdede, saa vidt jeg forstod ham, at denne Panikstemning ogsaa for saa vidt havde været til Stede under Sagens Behandling i Folketinget og under Folketingets Afgørelse af den. Jeg tror, at den ærede Ordfører her gaar for vidt. Jeg kan ikke indse, at man kan tale om nogen Panikstemning hos noget af de ansvarlige Organer, der har haft med denne Sag at gøre. Fra min Side har der ikke været Tale om nogen Art af Panikstemning. Før der blev skredet ind overfor den Person, hvis midlertidige Indespærring har dannet Grundlaget for disse